

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **R. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2024 r.,

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania

na wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 14 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 22/22,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 7 września 2021 r., sygn. akt II K 14/20,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł:**

**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku obrońcy skazanego R. K. o wznowienie na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a-b k.p.k. postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 7 września 2021 r., sygn. II K 14/20, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 czerwca 2022 r., sygn. II AKa 22/22, przesłanego według właściwości do Sądu Najwyższego w dniu 27 czerwca 2023 r., jego autor sformułował wniosek o wstrzymanie

wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. do czasu rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Wniosek obrońcy skazanego R. K. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, przepis art. 532 § 1 k.p.k., przewidujący możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia lub innego, którego wykonanie jest uzależnione od rozstrzygnięcia kasacji, znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu wznowieniowym (art. 545 § 1 k.p.k.). Aktualny na tym polu pozostaje dorobek orzeczniczy powstały na gruncie wstrzymania wykonania orzeczenia w związku z mającym się toczyć postępowaniem kasacyjnym. Regułą określoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. jest, że postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia. Prawomocny wyrok z założenia traktowany jest jako wyrok prawidłowy i sam fakt wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia nie daje jeszcze podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia. Odstąpienie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. od tej zasady uzasadnione może być jedynie w oczywistych sytuacjach, gdy już pobieżna lekturze wniosku o wznowienie postępowania, można jednoznacznie stwierdzić, że ujawniły się takie nieznane dotychczas organom postępowania dowody, które wskazują, że zmaterializowała się jedna z podstaw wznowieniowych (*in concreto* określona w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.), implikując wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, a wobec osoby, co do której orzeczenie jest lub ma być wykonywane rysuje się perspektywa wystąpienia nieodwracalnie niekorzystnych skutków (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 października 2020 r., II KO 47/20, LEX nr 3208650; z dnia 18 maja 2021 r., II KO 87/20, LEX nr 3289353; z dnia 4 kwietnia 2023 r., I KO 8/23, LEX nr 3574974).

Taka „oczywista sytuacja” w sprawie niniejszej nie wystąpiła. Nie przesądzając obecnie treści rozstrzygnięcia, które po merytorycznym rozpoznaniu wniosku o wznowienie postępowania zapadnie i finalnej oceny zaprezentowanego w niej dowodu, należy stwierdzić, że zupełnie wstępna analiza wniosku o wznowienie postępowania obrońcy skazanego R. K. – dokonana przez Sąd

Najwyższy jedynie w ograniczonym zakresie, bo tylko w płaszczyźnie niezbędnej dla rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wyłącznie na użytek rozpoznania tego wniosku – nie upoważnia do wyrażenia poglądu, iżby można było jednoznacznie stwierdzić, że ujawnił się taki nieznany dotychczas organom postępowania dowód, który wskazuje, że doszło do zmaterializowania się jednej z podstaw wznowieniowych (określonych w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a-b k.p.k.), determinując wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, a wobec skazanego, co do którego orzeczenie ma być wykonywane rysuje się perspektywa wystąpienia nieodwracalnie niekorzystnych skutków. Tymczasem – jak już powiedziano wyżej – to wyłącznie stwierdzenie zaistnienia tych okoliczności otwiera drogę do rozważenia potrzeby wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego ww. wnioskiem.

Należy zauważyć, że obrońca R. K. formułując wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego rozstrzygnięcia swoją uwagę skoncentrował wyłącznie na okoliczności ujawnienia po wydaniu prawomocnego orzeczenia istotnego dowodu wskazującego, że przypisane skazanemu czyny nie stanowiły przestępstwa, a mianowicie wyroku Sądu Okręgowego we W. z dnia 28 lutego 2023 r. w sprawie o sygn. [...], z klauzulą wykonalności tego Sądu z dnia 10 maja 2023 r., wskazującej na istnienie — w jego opinii — „wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonej kary”.

Jednak poza wyrażeniem subiektywnego zapatrywania co do „zaistnienia szczególnych okoliczności” – zasadności zaprezentowanej we wniosku obrońcy skazanego interpretacji dołączonego dowodu w postaci wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 lutego 2023 r. wydanego w sprawie o sygn. [...]<sup>1</sup>, nie są one tego rodzaju, by już *prima facie* można było mówić o bezspornej wadliwości orzeczenia w zakresie odpowiedzialności karnej skazanego za przypisane mu czyny. Co więcej, autor wniosku nie podjął się wykazania drugiej wspomnianej okoliczności, a mianowicie, że wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać „nieodwracalnie niekorzystne skutki” dla skazanego. Przedmiotowy wniosek nie zawiera w tym zakresie żadnej wzmianki ani argumentacji wskazującej np. na rodzaj tych skutków

czy sposób ich oddziaływania na poszczególne sfery życia skazanego. Tymczasem wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów, a nie tylko jednego. Zatem samo zajęcie kategoriycznego stanowiska co do znaczenia przedłożonego przez obrońcę dowodu z punktu widzenia rozstrzygnięcia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy uznać za przedwczesne.

Sumując należało zatem stwierdzić, że brak było podstaw do uwzględnienia sformułowanego w nadzwyczajnym środku zaskarżenia wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego przez obrońcę R.K. wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 7 września 2021 r.

[PGW]

[ał]